

կամ լաւ եւս է ըսել մարդն էր, որ
բոլորովին կը գրաւէր նոցա մտադրու-
թիւնը և գործունէութիւնը: Այնու-
հետեւ ալ երկիւղ չը կար, որ մարդը
իր բարձրութենէն իջնէր և բոլորովին
անասուններուն նմանէր:

Թարգ. ի Գաղ. Կ. Տաբեան, Շ.
Ղարանխարի. Ա. Լ. Դաւ. Կառնարանի:

ԻՂԶ ՍՐՏԻ ԱՌ ՍՈՒՐԲ ՏԱՃԱՐՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ

Այլ դու տաճար երկնահանգէտ՝ ի քեզ Փրկչին կայ դամբան.
դու աշխարհի քանի՜ չքնաղ սփռես շնորհս անպայման
խնամես որոց առ քեզ դիմեն ուխտ ի բերան սիրտ ի թունդ
հասեն արտօսը, բղխեն թառաչ, ժտեն անձկով քաղցրիկ գութ:

Քանի՜ պայծառ քան զԱրիւնդն անբաւ աստեղջ բոլք խմբին
և շողշողին լուսոյն զամբարք ի նորակերտ գմբեթին.
բա՛ գանգիւն տան քնարք սրտից հաւատաւոր մաղթողաց.

որք ըստ սրտին անբծութեան զհայցուածն առնուն անկասկած:

Անդ և բուրեան յաւերժ ծխի և բարդ ի բարդ դիզանայ
կապուտագեղ ի վեր յերկինս ընդ մաղթանացն բարձրանայ.
որպէս յորժամ հարաւ շնչեալ յարեւմտից ժայթքէ՝ ամբ
կոյտ շեղձակոյտ կոհակացեալ՝ նդ եթեր սիւռի աստղազարդ:

Թէ՛ զաչս ի վեր ոք յառեսցէ ի նկատել զկերսուած
անդէն տեսցէ մեծ հիացմամբ ոսկի յեռեալ գեղապանծ
իսկ յարտաբուստ ծայր գմբեթին խաչն ոսկեկուռ բարձրանայ
ճաճանչ հատեալ ճառագայթից գեր քան զԱրիւնջ ցոլանայ:

Քան տաճարին տեսիլն յաւէտ իղձ առ Աստուծոյ անդ զեղու
է վայրն համբուն ոգեպարար Քրիստոս ծածկի կենսասու
ընդ Սուրբ Շիրմաւ եղեալ երբեմն Սարմին անեղծ Ամահին
այսօր զնոյն տեսցէ հոգի վառեալն ի սէր Աստուծոյ:

Այլ Վողգաթայն սարսափելի Ահաւորին Օհնարան
բլուր լայնաց, բլուր կոծոյ, այլ և սեղան քառութեան.
ուրանօր իմ սպաս հարեալ ամ մի և կէս սերտ սիրով
վայելեմ ցարդ զփառս նորին, ում՝ շտոք տենջան կարօտով:

Եղբ՝ արդեօք Տէր. յետ յաստեացս գտայց շնորհս առ ի Քէն
ակն յանդիման դիտել զՔեզ և վայելել փառս անդէն,
ուր յանգեսցին տարփանք հոգւոյս եղէց անիղձ յաւիտեան
զերջանկութիւնն յաւերժ անեղծ վայելցից անսահման

Օայս ի Քէն Տէր, միայն խնդրեմ, Քեզ Անեղիդ պաղատիմ
Ան՝ զեւ զկեր ի Քոց շնորհաց, տար զիս առ Քեզ Աստուծոյ իմ: